

[Erhard Jakobsen.]

kan de — i modsætning til, når der er tale om et privat udvalg, som jeg ikke rigtig kan overse virkningen af — når de har en parlamentarisk opbakning, i givet fald måske tillade sig ting, som de ikke tør tillade sig, hvis de står ude i den blå, kolde luft og selv skal tage ansvaret og skal behandles på den måde, som de nogle gange er blevet behandlet.

Altså, min baggrund for at stemme ja vil kun være, at jeg kan se, der deri ligger en sympatitilkendegivelse, en solidarisk opslutning omkring politiets og militærets efterretningsopgaver; ellers vil jeg ikke kunne medvirke, for så vil det have den stik modsatte virkning, og det ønsker jeg absolut ikke at medvirke til.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen: Jeg er ked af at måtte sige, at sympatitilkendegivelsen, den solidariske opslutning, har jeg noget svært ved at give, men jeg ved ikke, om det kan berolige hr. Erhard Jakobsen, at det, som jeg fremførte med hensyn til en debat om instruksen — jeg mener, at efterretningstjenesterne har for mange opgaver — kommer i og for sig ikke dette forslag ved. Dette forslag tjener efter vores opfattelse kun det ene formål at sikre borgernes grundlovsmæssige rettigheder, ganske enkelt.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen: Blot et par ord til bekræftelse af, at jeg naturligvis havde forstået, hvad hr. Gert Petersen mente. Men jeg siger blot, at for mig er dette forslag et middel til at undgå ethvert tydeligere ønske om begrænsning af militærets og politiets efterretningstjenester. Jeg ved, at sådanne krav altid vil komme, og hver gang der er en sag — og det kan ikke undgås, at der kommer sager — vil der komme nye krav om begrænsning, og det kan i sig selv få de mennesker, der er ansvarlige for det, til at føle sig forpligtet til at prøve at holde lidt igen.

Derfor tror jeg, en parlamentarisk gruppe kunne være en opbakning. Sådanne skulle mine bemærkninger forstås.

Fjerde næstformand (Morten Lange): Hr. Svend Haugaard har ordet for en kort bemærkning, og så er vi lige ved at tage forskud på anden runde, inden ministeren har fået ordet, hvilket er uhøfligt.

(Kort bemærkning).

Svend Haugaard: Der er ikke fra min side udtrykt nogen hån mod efterretningstjenesten, og jeg har heller ikke udtrykt, at jeg var misundelig på tjenestens virksomhed. Jeg sagde, at det var en nødvendig virksomhed, når det drejer sig om ulovlig virksomhed fra lovbruderes side. Jeg mener også, det må være sådan, at efterretningstjenesten har krav på, at der trækkes klare linjer for virksomheden, og jeg mener, det må være politikernes opgave at trække disse linjer. Efterretningstjenesten er ikke tjent med andet. Jeg mener også, det må ligge helt klart, at al registrering af lovlig politisk virksomhed skal standses. Jeg håber, hr. Erhard Jakobsen er enig med mig heri.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Før jeg besvarer de enkelte indlæg, vil jeg gerne fremsætte nogle mere almindelige betragtninger, som i nogen grad indeholder svar på de kommentarer, der er fremkommet, og spørgsmål, der er rettet til mig.

Som jeg har fremhævet i min fremsættelse, er forslaget om et politisk udvalg på ingen måde et forsøg fra regeringens side på at unddrage sig det fulde ansvar for den virksomhed, som de to efterretningstjenester udøver. Udvalget skal ikke kunne træffe bestemmelser om efterretningstjenesternes virksomhed. Dette er uændret alene forbeholdt de pågældende ministre. Derimod tror jeg, at ordningen vil kunne være værdifuld i den forstand, at udvalget så at sige på offentlighedens vegne kan følge efterretningstjenesternes virksomhed.